

Hugo Bouter

Verhoogd en verheerlijkt

Jezus' rede over Zijn dood

'Maar Jezus antwoordde hun en zei: Het uur is gekomen dat de Zoon des mensen wordt verheerlijkt. Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft zij alleen; maar als zij sterft, draagt zij veel vrucht. Wie zijn leven liefheeft, verliest het; en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het bewaren tot het eeuwige leven. Als iemand Mij dient, laat hij Mij volgen; en waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren. Nu is Mijn ziel ontroerd, en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit dit uur? Maar daarom ben Ik in dit uur gekomen. Vader, verheerlijk Uw naam! Er kwam dan een stem uit de hemel: Ik heb hem verheerlijkt en Ik zal hem opnieuw verheerlijken.'

Johannes 12:23-28

De les van het tarwegraan

Jezus begint Zijn korte rede over de gevolgen van Zijn dood en opstanding met een gelijkenis: die van de tarwekorrel of het tarwegraan. De weg van de vermenigvuldiging en de rijkdom aan zegen gaat via de dood. want de korrel kan alleen vrucht dragen door in de aarde te vallen en te sterven. Anders blijft ze alleen. Zo zou de Heiland sterven en worden begraven, om in de opstanding veel vrucht te dragen: een rijke oogst aan tarwegraan, namelijk de Zijnen die Zijn opstandingsleven zouden bezitten.

Wie zijn leven liefheeft in deze wereld en zich daaraan vastklemt, zal het uiteindelijk verliezen. Maar wie Christus volgt langs de weg van dood en opstanding – door het geloof in Zijn naam – zal het eeuwige leven beërven en Zijn heerlijkheid binnengaan. Want waar Hij is, daar zal ook Zijn dienaar zijn (vs. 26). Hij zou namelijk

opvaren naar de plaats waar Hij tevoren was: de hemel, de tegenwoordigheid van de Vader en de heerlijkheid van de Vader (Joh. 3:13; 6:62).

Eigenlijk gaat deze rede door tot vers 33, waar de Heer opnieuw spreekt over Zijn dood en de verstrekkende gevolgen daarvan. Die betreffen zowel de Vader als de Zoon, de wereld en haar overste, alsook al degenen die met de Gekruisigde zouden worden verbonden in Zijn dood, opstanding en verheerlijking doordat Hij hen tot Zich zou trekken.

De Vader en de Zoon verheerlijkt

De aanleiding voor deze korte rede over Zijn dood vormde de wens van enkele Grieken om Hem te zien, die Lazarus uit het graf had geroepen en die als de Koning van Israël Zijn intocht had gemaakt in de stad Jeruzalem (Joh. 12:9-19).

Jezus ging niet in op deze wens, maar kondigde aan dat het uur was gekomen dat de Zoon des mensen zou worden verheerlijkt. Dan volgt de belangrijke mededeling over Zijn dood als de tarwekorrel, die wordt ingeluid met een plechtig 'Voorwaar, voorwaar' (Amen, amen). We vinden dit in de verzen 23 en 24. Waaruit bestaat dan Zijn verheerlijking? Het verband met Johannes 13:31-32 en Johannes 17:1 maakt dit verder duidelijk. Het gaat nu niet om Zijn komst als de Mensenzoon, die Zijn rechtmatige heerschappij zal aanvaarden over alle volken, natiën en talen (vgl. Dan. 7:13-14). Dat gebeurt pas bij Zijn wederkomst met de wolken van de hemel.

Christus' verheerlijking betreft nu Zijn morele eer en glorie, alsook de morele eer en glorie van de Vader. Bij het kruis zijn zowel de Vader als de Zoon verheerlijkt, en die verheerlijking werd gevolgd door Christus' verhoging in de hemel. Zijn verhoging aan het kruis resulteerde in Zijn verheerlijking aan de rechterhand van de Majesteit in de hoge. Hij is verhoogd en verheerlijkt. Zijn verhoging aan het kruis openbaarde Zijn gehoorzaamheid tot in de dood en hierdoor werd ook de Vader verheerlijkt. Hij manifesteerde zowel Gods gerechtigheid ten opzichte van de zonde, als Gods rijke liefde jegens een verloren mensheid (Joh. 3:16). Hoewel de ziel van de Heer diep ontroerd was in dit uur van smart en lijden, bad Hij niet om de directe tussenkomst van de Vader. Zijn wens was dat de Vadernaam zou worden verheerlijkt door Zijn lijden op het hout (vs. 27-28).

De Vadernaam is echter ook verheerlijkt door Zijn *opstanding*. Dat is de zin van het 'opnieuw verheerlijken' van vers 28. De opwekking van Lazarus uit de doden manifesteerde reeds de heerlijkheid van de Zoon van God, alsook de heerlijkheid van de Vader, die Zijn Zoon had gezonden als de Overwinnaar van zonde en dood

(zie Joh. 11:4). Nu zou Gods naam opnieuw worden verheerlijkt door de opwekking van Christus Zelf uit de doden, want Hij werd opgewekt door de heerlijkheid van de Vader (Rom. 6:4). De persoonlijke eer en glorie van de Vader trad aan het licht, toen Hij Zijn Zoon niet in het graf liet maar Hem als Eersteling opwekte uit de doden (1 Kor. 15:20-23).

De wereld en haar overste geoordeeld

De stem uit de hemel, die deze triomf over dood en graf aankondigde, kondigde echter ook het oordeel over de wereld en haar overste aan (vs. 28-31). De macht van de vorst der duisternis zou worden tenietgedaan en de wereld zou worden geoordeeld. Bij het kruis van Christus gebeurde dit in morele zin (vs. 31). Het zijn nog niet de oordelen van de eindtijd, die pas in het boek Openbaring worden uitgevoerd (Openb. 4-20).

De apostel Paulus legt de beslissende rol van het kruis aan ons uit in Kolossenzen 2. Hij spreekt eerst over de triomf van het kruis over de wet en haar doodsvonnissen, en daarna over de machten van de duisternis (Kol. 2:14-15). Christus heeft de schuldbrief die tegen ons was, uitgewist en die uit de weg geruimd door deze aan het kruis te nagelen. Maar Hij heeft tevens de overheden en de machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en door het kruis over hen getriomfeerd. Zonde, dood en Satan zijn in principe overwonnen vijanden, en dat door het verachtelijke kruis van de Zoon des mensen. Zo heeft Christus door de dood de duivel tenietgedaan, die de macht over de dood bezat, en de vroegere slaven van zonde en dood verlost (Hebr. 2:14-15).

Bij het kruis is de wereld veroordeeld als een corrupt en gewelddadig systeem en de overste van de wereld is buitengeworpen als een usurpator (vs. 31). Een illustratie uit de Tweede Wereldoorlog kan dit verhelderen. De beslissende fase van de strijd begon bij de invasie van de geallieerden in Normandië in juni 1944, maar pas in mei 1945 werd de definitieve overwinning op de tegenstander behaald. Dat is het verschil tussen D-day (de dag van de beslissing) en V-day (de dag van de overwinning). Zo zal de uiteindelijke overwinning op de satan en zijn machten pas worden behaald bij de wederkomst van Christus. De satan zal eerst worden buitengeworpen uit de hemelse gewesten (Openb. 12), daarna zal hij in de afgrond worden geworpen – bij het begin van het Vrederijk – en ten slotte zal hij in de poel van vuur en zwavel worden geworpen om daar voor altijd gepijnigd te worden (Openb. 20).

Ik zal allen tot Mij trekken

De verhoogde Mensenzoon is het grote Middelpunt van alles en allen. Wij zijn als gelovigen met Hem één gemaakt in Zijn dood, begraving en opstanding, en wij delen zelfs in Zijn verheerlijking (Rom. 6:3-4; 8:30). De Galatenbrief spreekt uitvoerig over de betekenis van het kruis voor het leven van de christen. Ik ben met Christus gekruisigd en ik leef niet meer, maar Christus leeft in mij (Gal. 2:20; 3:1; 5:24; 6:14). Zie ook Efeziërs 2 en Kolossenzen 2, waar het thema van onze vereniging met Christus verder wordt uitgewerkt door de apostel Paulus.

Eenzijds is er het trekken van de *Vader*, die ons met Christus verbindt (Joh. 6:44, 65). Anderzijds is er het trekken van de *Zoon*, die Zichzelf heeft gegeven voor onze zonden, opdat Hij ons zou trekken uit de tegenwoordige boze eeuw, d.i. de wereld in het huidige tijdsverloop (Gal. 1:4). De verhoogde Mensenzoon is het Middelpunt van onze aandacht, ons geloof en onze zekerheid.

Door een blik op het kruis

Door een blik op het kruis is er leven en heil voor allen die hun vertrouwen op Hem stellen. De Zoon des mensen trekt ons tot Zichzelf en verbindt ons met Zichzelf in Zijn dood en opstanding, maar ook in Zijn hemelse heerlijkheid. De verhoging op het kruis was om zo te zeggen de voorfase van de verheerlijking in de hemel. Waar Hij is, daar zal ook Zijn dienaar zijn (vgl. 3:13; 6:62).

Zo zijn wij getrokken uit deze boze wereld, die haar oordeel tegemoet gaat, en mogen we delen in de nieuwe wereld die het resultaat is van Zijn verhoging en verheerlijking. Wij zijn een nieuwe schepping in Hem, en Hij is het Voorwerp van onze aanbidding, zowel nu als straks wanneer wij voor altijd bij Hem zullen zijn.

*Door een blik op het kruis
is er leven en heil,
is er leven voor u en voor mij.
Zie gelovig op Hem,
wordt behouden en leef,
want verlossing biedt Jezus u vrij.*

Oude Sporen 2019

